

Suukkoja ja samppanjaa

Pihla Hintikka tapaa taideperformansseja pykäävän muotisuunnittelijan ja pääsee puhaltamaan kynttilät kakusta.

Minä ja **Simon** Printemps-tavaratalossa, **Whitney Houstonin** musa taustalla ja älytön määrä naurua. Sellaista se oli kolme vuotta sitten parin työpäivän ajan.

Simon oli silloin tekemässä Jacquemus-merkkinsä ensimmäistä säästämällään roposilla ja etsi nettisivuilleen tekijää. Suosittelin ystävääni **Paulea**, joka pyöräytti merkille sivut. Sitten kadotimme toisemme, kunnes vuosi sitten surffailin yhdysvaltalaisen Opening Ceremonyn sivuilla. Huimaan suosioon noussut suunnittelijakollektiivi kerää yhteen samanhenkisiä, persoonallisia nuoria lahjakkuuksia. Ja kas, suunnittelijoiden joukossa lymysi tuttu mies!

Keväällä ranskalainen muotijärjestö L'Andam valitsi Jacquemus'n vuoden parhaasta esikoismallistosta kilpailevaan nelikkoon. Tuomaristoon kuului guruja, kuten Ranskan *Voguen* päätoimittaja **Emmanuelle Alt** ja *Style.comin* toimituspäällikkö **Nicole Phelps**.

Lisäksi muotilehti *W* rankkasi Simonin viiden kiinnostavimman tulokkaan joukkoon, vaikka tämä ei ole koskaan edes opiskellut vaatesuunnittelua. Kun törmäsin merkkiin vielä *Glamourissa* sekä Italian ja Japanin *Voguessa*, tajusin, että on korkea aika kysyä kuulumisia.

Pian koputankin PR-toimiston oveen Marais'n kaupunginosassa. Pitkä poika avaa oven ja poskisuukottaa. Simonin sort-

sit ovat pinkit, paita kirkkaanpunainen ja hihat eri väriä. Ei kovin pariisilaista.

Mutta sitä eivät ole Jacquemus'n vaatteetkaan. Rekillä roikkuu kirkkaankeltai-

”SIMONIN sortsit ovat pinkit, paita kirkkaanpunainen ja hihat eri väriä.”

nen vinyylihome, navan paljastava löysä toppi ja liituraitahousut. Jacquemus'ta ei myydä Pariisissa, vaan Simonin vaatteista suurin osa menee New Yorkiin, Lontooseen ja Japaniin.

– Pariisilaiset eivät uskalla ottaa riskejä, Simon sanoo, kun istumme kahvilla.

Hän taas uskaltaa. Viime syksynä mies järjesti perinteisen muotinäytöksen sijaan tyylintäyteen lakkoperformanssin *Vogue Fashion Night* -tapahtumassa. Kun **Emmanuelle Alt** käveli esityksen ohi, Simon veti naista hihasta. Alt jäi rupattelemaan.

Simon työskentelee päivisin Comme des Garçonsin putiikissa ja järjestelee näytöstä muotiviikolle. Mutta tänään hänellä on vapaata. Siksi päätämme piiptahtaa putiikkitulokas RA Paris'ssa.

Belgialaisen RA Antwerpen sisarkauppan tunnelma on kuin **David Lynchin** leffasta. Mallinukeilla on villit peruukit, ja vaatteet ovat nekin kaikkea muuta kuin klassisia. Tanskalais suunnittelija **Henrik Vibskov** ja

kumppaneiden seasta pilkistää suomalaisen Dustyn pusero. Tänne on vaikea kuvitella peripariisilaista shoppailijaa. Jee! Vaihtelua! Suunnittelija ja malli **Romain Brau** esitte-

lee kauppaansa ja kutsuu bileisiin. Valitettavasti en pääse: olen täyttämässä 30 vuotta.

Synttärieni aattona katselen autosta vuoristomaisemia Avignonin ja Marsailien kulmilla. Tie kiemurtelee korkeuksiin, ja pilvet tuntuvat roikkuvan päälläni kuin seuraavana päivänä saapuva uusi ikä.

Poikaystäväni on luvannut viedä minut juhlaillalliselle Pariisissa. Varttia ennen pöytävarausta häneltä tulee viesti: "Hirveästi hommia. Tule hakemaan töistä."

Hmpf. Kävelen ärsyyntyneenä kohti toimistoa. Juuri ennen kuin avaan oven, tajuan, että on oudon hiljaista. Raotan ovea ja näen ystäväni **Annan** kasvot, sitten **Charlotten**, sitten parikymmentä muuta tuttua. Valahdan kalpeaksi enkä saa sanaa suustani. Sushin, samppanjan ja suukkojen jälkeen puhallan kakkukynttilät innokkaana kuin kolmevuotias. Matkalahjakkortti Islantiin saa pillittämään.

Huonomminkin olisi uusi vuosikymmen voinut alkaa. ■

KUVAT JULIEN DA COSTA JA PIHLA HINTIKKA

